

for det seneste år er antallet begyndt at gå ned. Antallet af PET-medarbejdere steg altså i perioden efter Murens fald, så det kan ikke være det i sig selv, der er begrundelsen.

Og hvis vi forudsætter, at der ikke er sket et opgør med de folk, som eventuelt har gjort noget forkert, hvad kan årsagerne så være til det? Ja, én årsag kan jo være, at PET slet ikke kiggede det rigtige sted hen, men kiggede alle mulige andre steder hen og f.eks. kiggede på forskellige venstreorienterede organisationer, som man håbede eller regnede med ville lave noget, der var ulovligt.

En af de organisationer kunne f.eks. være Socialistisk Arbejderparti, og bare for orienteringens skyld vil jeg citere, hvad der stod i Socialistisk Arbejderpartis blad, Klassekampen, nr. 125, oktober 1979, i anledning af DDR's 30-års-jubilæum under overskriften »30 års stalinistisk styre«:

»I stedet for at inspirere verdens arbejdere i kampen for socialisme er det benhårde bureaukratiske diktatur i DDR et skræmmebillede for mange arbejdere. Kapitalisternes og de stalinistiske bureaukraters forsøg på at fremstille systemet i DDR som socialisme får mange arbejdere til at vende sig imod socialismen.«

Det er jo ikke ligefrem nogen ros af regimet i DDR, men det kan være, PET var så optaget af at undersøge den slags kritik af regimet i DDR, at man helt glemte at afsløre folk, der arbejdede for DDR. Jeg ved det ikke.

En anden mulighed kan selvfølgelig være, at PET er sat til at holde hånden over samfundets spidser, for som hr. Bendt Bendtsen fra Det Konservative Folkeparti så rigtigt gjorde opmærksom på, tales der jo her om adgang til f.eks. forsvarrets mest følsomme materiale. Og hvem har adgang til dét? Ja, det har jo samfundets spidser, for det er jo ministre, topembedsmænd og chefer for forsvarret og efterretningstjenesten, der har adgang til det. Og måske er det sådan, at det er dem, der har udleveret det, og fordi man ikke vil have afsløret dem og deres landsforræderi, laver man så ikke nogen undersøgelse. Jeg ved det ikke, men det er jo en mulighed.

Alt det kunne vi få bedre belyst, hvis der kom en ordentlig undersøgelse af efterretningstjenesterne før 1989.

Det, der så er historiens ironi, er, at det parti, som har rejst denne her forespørgsel, og et par af de partier – Venstre og De Konservative – som kører frem her, ikke vil være med til at

lave den undersøgelse af efterretningstjenesterne. De kræver altså viden, men de vil ikke være med til at lave den undersøgelse, der kan sikre, at vi får viden. Det er højst besynderligt. Jeg forstår simpelt hen ikke hvorfor.

I stedet fremsætter man et fuldstændig diletantisk forslag, hvor man opererer med noget, der hedder skyldige, men glemmer at sige skyldige i hvad.

Helt ærligt: Jeg synes, Venstre og De Konservative især skulle bruge pinsen ikke på at se solen danse, men på at gå i enrum med sig selv og grundigt overveje, om tiden ikke var kommet til, at vi fik en grundig undersøgelse af, hvad efterretningstjenesterne og venstrefløjen og højrefløjen gik og lavede under den kolde krig frem til 1989, sådan så vi efter pinse med et bredt flertal kan vedtage en undersøgelse her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det er jo meget påfaldende, at et af de folketingsmedlemmer, som går herop og slet ikke forstår, hvorfor denne debat er rejst, kommer fra et af de partier, som på afgørende vis var en aktiv del af den kolde krig, der på afgørende vis støttede de fredsbevægelser, der, til en vis grad i hvert fald, var infiltrerede af Stasiagenter; det er i hvert fald de historier, vi får at vide.

Vi kan godt nok ikke få det undersøgt, vi har ikke kunnet få det undersøgt til bunds endnu – regeringen har ikke villet det helt – men det ser ud til at kunne blive undersøgt nu, og det bliver jo så spændende at finde frem til, om det er korrekt. Jeg tror, det er korrekt.

Og så spørger hr. Søren Søndergaard her fra talerstolen: Jamen hvorfor er det så, at man har koncentreret sig så meget omkring Stasi og ikke har villet se på spørgsmålet omkring de bevægelser, der lavede de her ting?

Jamen et af argumenterne findes jo bl.a. i de principprogrammer, som er for DKP og Kommunistisk Arbejderparti, hvor det af begge programmer fremgår, at der nærmest er tale om grundlovsstridende paragraffer. KAP siger, at arbejderklassen må forberede sig på væbnet kamp i opgøret med borgerskabet. Og DKP siger, at det er partiets opgave at forberede den proletariske revolution, omstyrtelsen af det borgerlige diktatur gennem den væbnede revolution.

Det er da klart, at når PET og andre, der er sat til at overvåge sikkerheden i Danmark, læ-